

РЕШЕНИЕ

№ 2620

гр. София, 19.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Боряна Петкова

ЧЛЕНОВЕ: Полина Величкова

Адриан Янев

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **11330** по описа за **2020** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на **СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ (СДВР)**, Отдел „Пътна полиция”, чрез процесуалния представител - юрисконсулт Б. П., срещу РЕШЕНИЕ от 05.10.2020 г. на **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД (СРС)**, Наказателно отделение, 103^{-ти} състав, по н.а.х. дело № 3886/2019 г.

Касаторът претендира за неправилност на обжалваното съдебно решение, като постановено при неправилно приложение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Твърди, че при издаване на процесното Наказателно постановление (НП) не са допуснати процесуални нарушения на административнопроизводствените правила, които да са довели да накърняване правото на защита на наказаното лице. Сочи, че както в акта за установяване на административно нарушение (АУАН), така и в НП, са описани всички необходими обстоятелства по чл. 42, т. 4, съответно по чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, като санкционираното лице съвсем ясно е разбрало за какво деяние е наказано. Поддържа, че обстоятелството, че в началото на оспорения акт е било отбелязано, че извършеното нарушение е в [населено място], [улица], а при описание на

нарушението, както и в АУАН, е написано, че е осъществено в [населено място], [улица] с посока на движение от [населено място] към [населено място], не представлява съществено нарушение на процесуалните правила. Макар първоначално в НП да е записано, че нарушението е извършено на [улица], впоследствие е посочено правилното място на извършване на деянието – [улица]. Прави искане за отмяна на обжалваното съдебно решение и вместо него по същество на спора да бъде потвърдено НП №18-4332-023955/30.11.2018 г.

Ответникът – М. К. С., редовно уведомен за образуваното касационно производство, не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата.

ПРОКУРАТУРАТА на РБългария, представлявана от прокурор К. от Софийска градска прокуратура (СГП), дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното: Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА.

С НП № 18-4332-023955/30.11.2018 г., издадено от началник група към СДВР, Отдел „Пътна полиция“, на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 ЗДвП, на М. К. С. са наложени административни наказания: „глоба“, в размер на 700 лева, и „лишаване от право да управлява МПС“, за срок от 3 месеца, за това, че на 28.08.2018 г., в 14.47 часа, в [населено място], по [улица], с посока на движение от [населено място] към [населено място], управлява лек автомобил „Шкода О.“ с държавен контролен (ДК) [рег.номер на МПС], регистриран на фирма [фирма], като при ограничение 50 км/ч. за населено място, водачът се е движил със 104 км/ч., с което е нарушил разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП. Нарушението е установено с техническо средство система на видеоконтрол TFR1-M № 653, монтирана в служебно моторно превозно средство на МВР с рег. [рег.номер на МПС], показваща дата, час, скорост, място и рег. № на МПС.

С процесния съдебен акт е ОТМЕНЕНО НП №18-4332-023955 от 30.11.2018г. За да постанови този правен резултат първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел следното: в процедурата по ангажиране на административнонаказателната отговорност на лицето С. са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, ограничаващи правото му на защита. Като аргумент за последното е посочено, че в АУАН като място на извършване на нарушението е указано „с. В., [улица], докато в издаденото въз основа на него НП, като място на нарушението е посочено „с. В., [улица]. Прието е, че това несъответствие не очертава по категоричен начин предмета на доказване в производството, респективно не дава възможност на съда и на страните да формират категорични изводи от фактическа и правна страна. Допълнено е, че неяснота относно обстоятелствата, при които е извършено нарушението, се внася и от посочването от една страна в НП като място на нарушението „с. В., [улица], а при описание на обстоятелствата, от друга страна, при които е извършено е посочено „с. В., [улица].

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства, по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат за доказани фактите, така както са установени от СРС, 103^{-ти} състав.

Горепосочените правни изводи на първостепенния съд, довели до отмяна на процесното НП обаче, не се споделят от настоящия касационен състав поради следните доводи:

Неправилна е преценката на първата инстанция за тежестта на порока, засягаща АУАН и НП, относно мястото на извършване на нарушението. В действителност, на едно място в НП, е написано „с. В., [улица], но после при описване на обстоятелствата, при които е извършено нарушението съвсем точно е посочена улицата по която се е движел водачът на лекия автомобил при отчитане на скоростта му чрез техническо средство за видеоконтрол. Мястото на нарушение - „с. В., [улица], е посочено и в АУАН, след което е пренесено и в НП при описване на нарушението. Допуснат е пропуск, само на едно място в НП, при посочване на точната улица, по която е извършено нарушението, но той не представлява съществено процесуално нарушение, което да е довело до неразбиране от страна на нарушителя на деянието, за което е санкционирано, както и за мястото на извършване на нарушението. Не е било нарушено правото му на защита.

С оглед гореизложеното, настоящата съдебна инстанция намира, че при издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, опорочаващи го до степен, обосноваваща неговата незаконосъобразност.

При осъществения контрол, касационната инстанция намира, че СРС не е извършил анализ и преценка на събраните по делото доказателства и не е изложил доказателствени, фактически и правни изводи относно релевантните за повдигнатото от административнонаказващия орган нарушение обстоятелствата, включени в предмета на доказване по делото, както и приложението на закона в съответната разпоредба и хипотеза. Фактическите и правни съображения, изложени от СРС, НО, 103^{-ти} състав са насочени единствено по отношение на допуснатото несъответствие при посочване мястото на нарушението.

Член 220 АПК установява забрана за касационната инстанция да извършва фактически установявания. Касационната инстанция няма правомощия да установява нови фактически положения и следва да проверява единствено правораздавателната дейност на районния съд. При липса на фактически установявания в обжалвания съдебен акт (липсват мотиви за извършено от обективна и субективна страна нарушение) се препятства касационната проверка по приложението на закона и затова решението на районния съд следва да бъде отменено и делото да бъде върнато на друг състав от същия съд за ново разглеждане при съобразяване на повдигнатото административнонаказателно обвинение.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III^{-ти} Касационен състав

РЕШИ

ОТМЕНЯ СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ от 05.10.2020 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 103^{-ти} състав, по н.а.х. дело № 3886/2019 г.

ВРЪЩА ДЕЛОТО за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.